

► Un toro es passeja per la plaça situada a la platja de l'Ampolla davant la mirada de joves assistents.

Bous passats per aigua

L'Ampolla opta per instal·lar una doble tanca que aïlla l'espectacle amb toros i impedeix que els animals caiguin al mar **■ Els entusiastes d'aquesta festa defensen la tradició**

SILVIA BERBIS
L'AMPOLLA

«¿Com és que està tancat el recinte?». Una jove observadora fa la pregunta a la colla d'amics que, com ella, s'estan asseguts al tauló de fusta que fa de grada a la plaça de bous de l'Ampolla (Baix Ebre), mentre esperen que comenci l'espectacle taurí. Ahir, per primera vegada en molts anys, cap toro cauria a l'aigua a l'Ampolla.

Un desengany per a una part del miler de persones que observaven a les grades, un any més, els bous. El recinte, singular per la seva ubicació, al tram final del port, presentava una doble tanca. «No ho sé, potser han prohibit tirar-los a l'aigua o una cosa així, com que l'any passat es van posar molt tossuts...», respon un company. «Però ¿per què?, si aquí s'ha fet sempre, aquí no es maten els toros». Un argument que, tot i que sona insistentment, no serveix als defensors de la festa per sentir-se tranquils, perquè tot i que no es maten, els correbous, en els quals els mossos

tempten els animals fins que cauen a l'aigua, continuen sent font de polèmica.

Amb l'última, la sentència judicial que considera exclosa de la llei la modalitat de *toros a la mar*, en un recinte a la platja, tal com es practica a l'Ampolla i a la veïna població de les Cases d'Alcanar, es va un pas més enllà. «Sentim que cada vegada ens collen més i més, ens sentim ofegats», va apuntar Jordi Queralt, membre de la Comissió de Bous de l'Ampolla.

Doble tanca

Davant del pronunciament judicial que va estimar fora de la norma la modalitat de *bous a la mar*, tot i que la llei sí que preveu els *bous a la platja*, i la puntualització del jutge respecte de la legalitat que suposava celebrar un correbou en un recinte obert, el mar, l'Ajuntament i la Comissió de Bous de l'Ampolla van optar aquest diumenge, el primer dia de toros de les festes de Sant Joan, per col·locar una doble tanca.

► Un mossos tempta el toro en una de les proves de la festa.

Una tancava el recinte de plaça, per on altres anys quedava un tram obert pel qual l'anim es precipitava a l'aigua del port una segona tanca era formada per una tira de boies al mar, per si donava la circumstància que algun animal hi queia. «Si, aque any han prohibit fer això de caure a l'aigua, quan el que haurien prohibit són les corrides, perquè resulta que allà els maten», apunta un espectador. «Una cosa que s'ha fet tota la vida, és per flipar lamentar el seu amic». «Durant els anys 40, el meu avi ja venia a veure els toros, que llavors es feien a la platja, on portaven els animals: peus des del delta», explica Joan Cabrera, que és veí de l'Ampolla.

«Han anat canviant d'ubicació en diverses ocasions, però a l'aigua hi han caigut tota la vida», explica. «I de veritat, a la pràctica ¿quina diferència hi ha si són bo

Els organitzadors es queixen de les pressions per impedir que la festa continuï

a la mar o bous a la platja? És un més un paraula», afegeix el jove resignat davant les noves mesures que han assumit arran d'una denúncia animalista.

«Complim la llei, no obrim la barrera perquè caigui a l'aigua l'animal, però la veritat és que cada vegada collen més: no ho trobo bé», assegura el regidor de festes de Sant Joan, Llu Cabrer, la sensació del qual, a més, és d'«impotència». «Ens sentim impotents perquè anem a tant mesures però sempre surten nous problemes. Ara, per obligació, acceptem que el toro no caigui al mar, i esperem que això sigui temporal, però qui sap si se'ns repeteix», recela. «Forma part de la nostra història i no es perdrem com podem recuperarlos», assenyalava el Jordi. «També confiem que aviat la Unesco els doni suport», afegeix el Jaume fent referència a una campanya iniciada l'any 2011 que demana protecció per a la festa a l'organisme internacional.

Avança la tarda i molts aficionats comencen a desfilir, mentre que petites barques surten passejant navegant davant dels rils. «Nosaltres no som d'aquí, volem de l'Urgell, i hem entrat per primera vegada a veure els bous, ha sigut entretingut», comenta una parella, que assegura que desconeix la qüestió de la caiguda o no dels animals al mar. L'Àngel l'Anna també havien anat de neta improvisada la plaça. «Hagut una experiència nova sí, és veritat, abans el recinte estava obert ara m'agrada una mica els animals a la plaça i ja està», apuntava l'Àngel. «No m'ha semblat ofensiu per l'estil, ha sigut una experiència bonica per passar la tarda: s'acomodava l'Anna. ■